

VOL VIURE AMB #CATALUNYA DIGNITAT

Dues dones grans dirigint-se a comprar dissabte al mercat de Sabadell, acompanyades d'una persona més jove ■ ORIOL DURAN

El paraigües de la crisi

PENSIONISTES • La recessió econòmica ha obligat una part de les famílies a recórrer a la pensió dels avis per poder tirar endavant **RESPONSABLES** • Una de cada tres persones grans han assumit ja com una responsabilitat pròpia el suport econòmic i emocional dels seus descendents **NEGUIT** • Pateixen perquè no saben què passarà quan no hi siguin

Virtudes Pérez
BARCELONA

Els últims observatoris de CCOO i la Creu Roja ho acaben de constatar. Una de cada tres persones grans han assumit ja com una responsabilitat pròpia el suport econòmic i emocional de les seves famílies. Les pensions s'han convertit així en el gran aixopluc social de la crisi. Però aquesta cantera no és infinita i s'està reduint de forma considerable la capacitat d'estalvi dels avis, que comencen a veure el futur amb angoixa, no només per ells sinó també per la seva descendència. Aquesta ha estat una de les principals reflexions que s'han posat sobre la taula a la Jornada sobre Gent Gran i Crisi, que, organitzada per Amics de la Gent Gran, s'ha celebrat a l'espai Francesc Bonnemaison de Barcelona.

Els avis, que ja tenen una predisposició natural a ajudar els seus, ho han de fer ara, no només per gust, sinó també per obligació. Així ho expliquen els experts i ho corroboren totes les estadístiques. Al'última

enquesta de població activa, per exemple, s'aprecia ja una reducció de les llars encapçalades per persones joves i augmenta el nombre de llars liderades per gent gran.

"Un 10% dels avis que han ajudat per primer cop la seva família ho han fet amb aportació econòmica i un 6% acollint algú a casa seva", explica la directora de Gent Gran i Atenció a la Dependència de Creu Roja Catalunya, Susanna Roig, que

"Entre els avis que mantenen les seves famílies, més de la meitat diuen que se senten sols"

assegura que aquest reagrupament familiar obligat no garanteix, però, que els avis se sentin més acompanyats. "Dels que mantenen la seva família, més del 50% diuen que se senten sols", subratlla Roig.

La soledat, doncs, és l'altra cara de la moneda. La gent gran és necessària com a sostenidor econòmic, però no li ho agraim prou. No només pateixen, com destaca Roig,

"perquè no saben què passarà amb la seva família quan ells no hi siguin", sinó que, al mateix temps, "es veuen abocats a una situació de desamparament i solitud". La Creu Roja, per exemple, ha detectat que el 98% de les trucades de teleassistència que reben no són per casos d'emergència, sinó per la necessitat imperativa d'atenció que tenen molts avis.

I en aquesta entrega sense límits les àvies són les grans damnificades. "Es parla d'àvies atrapades, però la veritat és que tenen una posició ambivalent", comenta la vicedegana de la facultat de ciències econòmiques i empresarials de la Universitat Autònoma de Madrid, Lourdes Pérez. La psicòloga Carme Triadó li dona la raó. "No ho viuen com una obligació. Al contrari, han cuidat els fills i ara cuiden els nets. Ho troben normal", remarca Triadó, que entén que en la vellesa, pel propi procés evolutiu, "l'ésser humà està en disposició de fer coses pels altres".

Les jornades han servit també per posar de manifest, com destaca la treballadora social jubilada Mercè

885

euros
És el que cobren de mitjana els pensionistes catalans. L'any 2006, el pes de les pensions en els ingressos de les llars catalanes era del 21% i el del treball del 78%. L'any 2011, el percentatge de les pensions havia crescut fins al 29,5% i el del treball havia baixat fins al 70,5%.

Mas, que "hi ha moltes formes de viure l'envelliment". Tots, però, compten encara amb dos actius importants: l'habitatge i les pensions. La crisi els ha posat en qüestió. I a hores d'ara ningú no es posa d'acord sobre quina és la fórmula màgica per garantir la seva supervivència. Què passarà l'any 2020, amb més de 400.000 persones majors de 80 anys? El secretari de Protecció Social i Polítiques Públiques de CCOO, Carlos Bravo, defensa l'actual model públic com a garantia del benestar i els drets de les persones grans, mentre que el director general de la Fundació Edad&Vida, Albert Vergés, veu la solució en "una fórmula mixta, que serveixi perquè la gent estalvi a l'estil de Suècia".

La jornada sobre gent gran i crisi ha tractat també el tema de la llei de la dependència com una de les grans estafes de l'estat del benestar. "L'Estat ho hauria de garantir i no ho està fent, destaca Susanna Roig. L'investigador i professor de ciència política Toni Vilà planteja la necessitat d'orquestrar "una acció conjunta per presentar als tribu-